

را جزئی از این صنعت سرگرمی می‌دانیم که بسیار قابل احترام است. یعنی من اصلاً هیچ حرفی نمی‌توانم درباره‌ی این ماجرا بزنم، چون مردم او را دوست دارند و این قضیه به نظر من از همه‌ی تحلیل‌هایی که همه‌ی تحلیلگرها ارائه می‌دهند مهم‌تر است.

جواد عزتی باز یگری هست که مسیر خوبی را در پیش گرفته و از یک جایی کم‌دی را کنار گذاشت و به نقش‌های جدی روی آورد. در واقع با تغییر سبک بازی به باز یگر قدرتمند آثار ملودرام تبدیل شد کما اینکه در آثار کم‌دی هم خوش درخشید و باز یگر پول‌سازی بود. شما او را در کدام عرصه موفق‌تر می‌بینید؟

جواد عزتی اساساً به نظر من باز یگری است که همیشه تلاش می‌کند تا بهتر باشد؛ این هیچ منافاتی با این ندارد که در کم‌دی بهتر است یا در نقش‌های جدی. وقتی باز یگر مسیری را می‌رود، در این مسیر به او نقش جدی، نقش کم‌دی و نقش‌های دیگر هم پیشنهاد می‌شود. باز یگر با تحلیلی که از خودش دارد احتمالاً باید به این نتیجه برسد که می‌تواند آن نقش را ایفا کند یا خیر؛ باز یگر خیلی جاها می‌تواند ایفا کند و خیلی جاها هم نمی‌تواند. جواد عزتی در کم‌دی خیلی جاها بی‌نظیر بوده‌است. برای مثال در باره‌ی نقش باباتی در «قهوه‌ی تلخ» من اعتقاد دارم که تا سال‌های سال هیچ باز یگری را نمی‌توانید پیدا کنید که یک چنین تپیی را بتواند اجرا کند. منظورم توانایی اجرا نیست بلکه منظورم توانایی تحلیل آن تپ است؛ یعنی اینکه بدانی چطور باید اجرا کنی. از نظر من بازی‌های کم‌دی او، بازی‌های بسیار دلنشین و خوبی بوده‌است. به هر حال نقش‌های جدی خوبی هم داشته‌است. این‌طور نیست که بگویم که در کم‌دی بهتر است یا در جدی. به نظر من وقتی به یک باز یگر اعتبار می‌دهیم به کلیت بازی او اعتبار می‌دهیم و نمی‌توانیم کم‌دی را جدا کنیم. برای بعضی از باز یگرها می‌توانیم تحلیل کنیم که این باز یگر اصلاً نمی‌تواند کم‌دی بازی کند اما به هر حال یک بخشی از وجود چنین باز یگری ناقص است. یعنی اگر چالین را هم در نظر بگیریم، او به عنوان کم‌دین مشهور است اما «دیکتاتور بزرگ» را بازی کرده‌است. نقش او در این فیلم نقشی کاملاً جدی است، لحظه‌های کم‌دی دارد ولی هر دو نقشی که در «دیکتاتور بزرگ» بازی کرده‌است جدی است. در «موسو و وردو» هم به همین ترتیب است. در واقع باز یگر اگر نتواند یکی از این ژانرها یعنی چه درام و چه کم‌دی را بازی کند، یک بخشی از وجه باز یگری‌اش ناقص می‌ماند. من به نظر می‌آید که جواد عزتی در کلیت این قضیه در همه‌ی این سال‌ها موفق بوده‌است.

افتاده و برای باقی شخصیت‌ها این اتفاق به تمامی رخ نداد و آدم‌ها در قصه وابستگی شدیدی به شخصیت اصلی دارند و اگر مالک نباشد، نیستند. شما چقدر این نقد را قبول دارید؟

یک قصه‌ای نوشته می‌شود و یک مالکی وجود دارد و بقیه هم حول آن قصه تعریف می‌شوند. اگر مالک نباشد چه دلیلی بر ساخته شدن این سریال باید باشد؟ بالاخره باید یک شخصیتی به اسم مالک وجود داشته باشد. همه حول مالک هستند و این اصلاً خاصیت این قصه است. یعنی اصلاً ربطی ندارد که جواد عزتی بازی کرده باشد یا برای مثال نوید محمدزاده. این اتفاق در قصه افتاده و باید بالاخره یک باز یگری، آن را بازی کرده باشد و این مسأله ارتباطی به باز یگر ندارد.

شما خود جواد عزتی را در کل چطور تحلیل می‌کنید؟ یک سیل همراهی با او و باز یگری‌اش در «زخم کاری» رخ داد. شما در کدام موقعیت در تحلیل این باز یگر ایستاده‌اید؟

برای «زخم کاری» که تحلیل این نقش را گفتیم، منتهی من در کل جواد عزتی را دوست دارم و مردم هم او را دوست دارند که به نظر من این نقطه‌ی خیلی مهمی برای یک باز یگر است. از نظر من حرف اصلی در این شکل کاری که عزتی انجام می‌دهد، ارتباط مستقیم با دوست داشتن مردم است. اصلاً هم مهم نیست که الان من چه تحلیلی از بازی او در «زخم کاری» داشتم و این را بدون اغراق می‌گویم و اصلاً هم قرار نیست که برای خودمان نوشابه باز کنیم. من به عنوان یک تحلیل‌گر چنین تحلیلی را از این نقش دارم اما این مسأله هیچ ربطی به این ندارد که مردم اساساً جواد عزتی را - نه مالک را - دوست دارند و این مهم است. برای یک باز یگری که دارد کار تصویر می‌کند و در صنعت سرگرمی کار می‌کند مهم‌ترین چیز این است که مردم دوستش داشته باشند و بقیه‌اش به نظر من و با عرض معذرت حرف اضافه است. ما داریم یک تحلیل تکنیکال می‌کنیم اما وقتی مردم شخصیت آن باز یگر را دوست دارند من چه کاره هستیم تا بگویم که خوب است یا بد است. قطعاً مردم از من بیشتر می‌فهمند و اصلاً در این ماجرا شک نکنید. به نظر من کسی که در صنعت و در مسیر سرگرمی، کمک می‌کند تا مردم بیشتر به سمت این صنعت بیایند، آن آدم‌فی‌النفسه واجد ارزش است. مردم به جواد عزتی اقبال دارند به نظر من وجه بسیار مثبتی است. من خود جواد عزتی را دوست دارم، حس خوبی به او دارم و بازی‌های او برایم لذتبخش است. چه در کم‌دی که خیلی جاها درخشان است مثل «قهوه‌ی تلخ» و خیلی جاها هم جدی بازی کرده مثل «اجرای نیمروز» که من اتفاقاً نقشش را در این فیلم خیلی دوست دارم و او بسیار قوی بازی کرده‌است. من جواد عزتی

خیلی درخشان و به آن معنایی که ما بگوییم همه چیز سر جای خودش است، نیست.

نظرات مردمی حکایت از این دارد که خیلی از بازی شخصیت‌های نوجوان فیلم راضی نیستند. با توجه به اینکه ما در این رنج سنی باز یگر شناخته شده هم داریم، دلیل اینکه کارگردان این ریسک را کرده در چه می‌دانید؟

واقعیتش این است که این را باید از خود محمدحسین مهدویان پرسید. منتهی احتمالاً آن‌ها را برای این دو نقش مناسب دیده‌است. یعنی احتمالاً در تست‌هایی که انجام شده و در فضایی که بوده، به نظرش آمده که این دو باز یگران خوبی هستند ولی نتیجه‌ای که ما داریم می‌بینیم مهم است. من اصلاً به دنبال این نیستم که کارگردان چرا این کار را کرده‌است. کارگردان به هر دلیلی این کار را کرده باشد، نتیجه‌ای که ما در حال حاضر داریم می‌بینیم نتیجه‌ی خوبی از این دو باز یگر نیست. نکته‌ی اصلی ماجرا این است که ما زیربنای تربیت هنرپیشه و باز یگر را احتمالاً در این سنین نداریم. یعنی ما فقط به دنبال این هستیم که در این سن، باز یگر به طور غریزی باز یگر خوبی باشد. ما احتمالاً باز یگر در این سن، به معنای باز یگر تکنیکال و باز یگری که بتواند نقش را در بیابورد نداریم. به هر حال این‌ها هم بچه‌هایی هستند که باید اتفاقاً تلاش خودشان را بیشتر کنند. یعنی این کار را یک تجربه‌ای بدانند برای اینکه با تلاش بیشتر جلو بروند. اینکه مردم چه می‌گویند خیلی مهم است اما نباید باعث سر خوردگی این بچه‌ها شود.

بعضی‌ها بر این عقیده هستند که شخصیت‌پردازی دقیق برای دو نقش اصلی یعنی مالک و همسرش اتفاق

جواد عزتی اساساً به نظر من باز یگری است که همیشه تلاش می‌کند تا بهتر باشد؛ این هیچ منافاتی با این ندارد که در کم‌دی بهتر است یا در نقش‌های جدی. وقتی باز یگر مسیری را می‌رود، در این مسیر به او نقش جدی، نقش کم‌دی و نقش‌های دیگر هم پیشنهاد می‌شود. باز یگر با تحلیلی که از خودش دارد احتمالاً باید به این نتیجه برسد که می‌تواند آن نقش را ایفا کند یا خیر؛ باز یگر خیلی جاها می‌تواند ایفا کند و خیلی جاها هم نمی‌تواند